

עין משפט
נר מצוה

לא א מיי סוף מלכות שבת
הלכה ח:
לכ ב מיי סוף הל' שבת
הלכה יג (ויש' הל' שבת
הל'ין):
א מיי סוף מלכות מלכות
למדות הל' ג (שש' יד
סוף ש' שש' ח):
ד (מיי ש' הל' ד):
ה ח מיי ש' הל' ה):

זוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

: 2

[illegible]

הדרן עלך ספק אכל חלב

אכל¹³ דם שמיטה בכהמה בחיה ובעוף
בין טמאין בין טהורין דם נחירה
(16) דם עקור דם הקזה שהשמיטה יוצאה
מן חיובין עליו (17) דם המוחל דם הלך (18) דם ביצים
(19) דם חגבים (20) דם התמצית חייבין
עליו רבי יהודה מתייב בדם התמצית:
(21) וכל דם לא תאכלו שומע אני אפי'
(22) גמ' דם מלכל שמים דם ביצים (23) דם חגבים
דם מלכל

הדרו עלך ספק אבל חלב

אבר **ד** שחיבה (טוב) ב'. והקשה ה"ר דבנמרד דרש מה בדמה היה ועוף ששמשאין טומאה חמורה וטומאה קלה ועוף טמא אינו מומא בגדים אית בהיגס וז"ל אינו מומא טומאה חמורה ומכל דמא אסור וז"ל לבושאקא יחא דמחין בכלל ויבשר וי"ק לעוף ולבשרה מה עוף ובהמה מיוחדן לדמייהו טומאה חמורה וטומאה קלה כגון כטבורין לאסוקי דגים ומחשין דאין כמינס שום טומאה חמורה כי יסון צריך לומר דקדמה מה בהמה ועוף כי יש בהן אסור ויהיה ומפרש לקמן (דף ק"א:) אסור מן המצות והיה שחטם א"ל עוף טמא ולבשרה מה עומה שאין להן היתר לאחר שחטם מזה ליה אלא שחט מנה הכי קלמר בנין בהמה ועוף אינא אסור ויהיה ואפי' למ"ד שחטם ויבשרה מן החמור נמיה כפי ואינא אסור ויבשר אסור וכל פשרא אסור ויהיה אסור מיהו אסור מן החי משום נשר מן החי ואינא מיהו אינא היתר מן המצו וזל אכל מן טומאה חמורה ה"ל דבשריהו ובגמרא קלמר זל מה בהמה שאינא אכל על גנים ק"ל שחט מן החי ה"ל מצי' למימר זל מה בהמה ששחטה טומאה חמורה אף עוף כי לאסוקי דם עוף טמא שחט טומאה חמורה וי"ז הוה מצי' לפרש אף עוף שחטו כאלו על הגנים כגון מומא אכל שחטו מומא לא: ד"ה עיקור: אינא דתרפס דם עיקור ששקויו סימנין ממקום עיקורו אכל קשה היה שחט מזה ע"י דן וכלסן לאחר שחט שיהא ספולא אכל ערפא היה אס מן דמא אסור כדמא שאין השמטה יחלה כן לומר צריך לומר מן שחטם שחטה לאחר עיקור: ד"ה הקוה שהשחטה יצאה ב'. והוא הדין בדמא שחטה וגמיה ועיקור בעינין שהשחטה יצאה זו אלא אלא איצטרך למימר כן כי דם הקוה אכל גבולות שיקר דם לנחמנו דם שחט להם דם השמט: ד"ה ביצא: פירש קונטרסין בליא הגרונות אלא שחט אכל ע"י דן וקפידו בדבגמרא קלמר אינא דם בעינין שאין מן כשר: ד"ה גרים איין ביצא: משמע אלא איצטרך אלא וקפידו בדבגמרא קלמר אחר רב דם דגים שסניפו אסור ומותיב ליה מנכרייהו ואחרי לייסדייהו מתחנתין ריש לומר אין דמי הוה מצי' למימר וליעמין מחקיה ליה מתחנתין: וז"ל בהן טומאה חמורה וטומאה קלה ריש בהן אסור ויהיה ומה בין שחט. והוא קלמר לרבינו און למח צריך לכל מה דנדרו דבגמרא מבייבי מן דחלטי' וזל דם חלבל שחט שאין בהן חמורה וכל זכד על קפידו ואיכסור מצי'.

6516

[illegible][illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

ורדה אור השלם

ו. וכל רם לא תאכלו בכל
מושבתיכם לעוף ולבהמה:

הנהגות הב"ח

[illegible]

רבינו גרשום

דאסער ברי חנינו ווי אלעזר
במחנהו לכבוד את העליונות
והעצמות וצדקו אמר, דאסער ווי
ישיבה
על כאן ער שטייט, דער
ברכמה שוועל אלס נחלתה טעמט
של הלבנה וזו מים חיים
אלעזר דאסער, אביי בר אבון
ווי חנינו דאסער חורווינה
שחזקוהו לכבוד ולתפארת
שמים חזקוהו לכל מים חיים
אמר סבר הילי דאסער
הכונה ללא יצאנו אל
האלעזר בר צדוק סבר
בר חנינו דאסער חורווינה
חיים עליה חטא, וואס
דאסער ווי חנינו דאסער
על אלס נחלתה טעמט
על דר שטייט אביי בר אבון
ווי חנינו דאסער
לחזקתו אביי חורווינה
בר חנינו דאסער

[illegible]

הוא עליו פרט לאחרי דם ששטת
הוא חייבן עליון ברת אלא לא
כמו אדם ודם בעים דבייחא
אנלין בבכיעה ושמא תמיה
יחיר לאחרי שמיחא: אציא דם
כה נמחק: 98 דרבר קאיו חובה
שאלות דהי פסק רישיה וריב
כה בעור בהשטת מאלו לא ופשת